

Reisverslag Casa Rafa

1 t/m 4 oktober 2016

Zaterdag 1 oktober

Na het lang uitkijken naar deze datum is het dan eindelijk zover: de Reis naar Casa Rafa Roemenië staat voor de deur.

Het tassen inpakken was nog even een klein issue. We mochten namelijk het formaat van een rugzak meenemen, wat past daar nou in denk je van te voren. Nou... genoeg, alles wat mee moest zat in de tas.

Na een laatste check van de tas: zit er genoeg kleding in **CHECK**, heb ik de telefoon mee met oplader **CHECK**, heb ik mijn paspoort/ID kaart mee **CHECK**, wordt het tijd om in de auto te stappen, want om 8.50 worden we allemaal verwacht op het parkeerterrein bij de wok in Opeinde.

Stipt 9.00 vertrekken we met de hele groep richting Eindhoven.

Halverwege de reis stoppen we in Apeldoorn voor een korte koffie- en plaspauze.

De paniek in een van de auto's slaat even toe. Een van onze manlijke reisgenoten komt er in Apeldoorn achter dat zijn beurs nog in zijn tas, nog in de in de auto ligt. Geen beurs... geen ID-kaart... geen reis naar Roemenië.

Met man en macht wordt er contact met het thuisfront gezocht.

Uiteindelijk ziet het project ID-kaart er als volgt uit: de jonge heer in kwestie reist verder mee naar Eindhoven. Vanuit Friesland wordt de beurs gezocht en zo snel mogelijk naar Eindhoven gereden. Het moet allemaal net kunnen misschien.

In Eindhoven aangekomen zien we dat ons vliegtuig een uur vertraging heeft, dat geeft voor onze jongeman even lucht. Bij de balie worden alvast acties getroffen, zodat de controles wat sneller zullen verlopen.

Dan... het tassenprobleem... mag je tas mee als handbagage? Gelukkig zien we op het vliegveld een ijzeren mal staan waarin je kunt passen. Een aantal tassen mag hier even in en gelukkig passen alle tassen en mogen zij gewoon mee als handbagage. Wat een opluchting!!!

De groep loopt richting douane en de onze jonge reisgenoot blijft achter, wachtend op zijn beurs.

Na de bagagecontrole (wat een rij!!!) en de douanecontrole staan we met z'n allen te wachten om in te kunnen stappen in het vliegtuig.

Opeens zien we een blond bosje haar verschijnen en kunnen we gelukkig met 16 personen op reis gaan. De groep is weer compleet. Bedankt dames voor het brengen van de beurs!

Uiteindelijk mogen we instappen. Spannend... voor de mensen die voor het eerst van hun leven gaan vliegen, maar wat is het bijzonder om op deze manier te mogen reizen.

Na ongeveer 2 uur landen we in Timisoara.

Een lekker temperatuurkje omhelst ons daar.

Na even te hebben gewacht komen er twee busjes aangereden die ons gaan vervoeren naar Casa Rafa.

Eindelijk mogen wij (als leerkrachten) Casa Rafa in het echt bewonderen. Natuurlijk hebben wij al veel foto's en filmpjes mogen bekijken, maar dit maakt het na jaren wel af voor ons.

Na een kleine bezichtiging door Casa Rafa lopen we naar boven, waar voor ons een heerlijke maaltijd klaar staat met Roemeense lekkernijen: brood, vlees, cake, pannenkoekjes, aan alles is gedacht. De knoflook ontbreekt ook zeker niet.

Na de maaltijd reizen we naar ons motel voor de komende 4 dagen: Moteletul.

Wanneer iedereen is geïnstalleerd rijden we met de busjes naar Timisoara om daar nog even een drankje met z'n allen te drinken.

Zo komt er een einde aan dag 1.

Zondag 2 oktober

Na een heerlijke (bijna probleemloze) warme douche stond vanochtend om 8.00 (7.00 Nederlandse tijd) voor ons het ontbijt klaar.

Na het ontbijt wordt van iedereen verwacht om 9.00 klaar te staan voor vertrek naar Sarmizegetusa. Onze busjes staan weer klaar en iedereen stapt in.

Na een prachtige rit door de Roemeense natuur komen we aan in Sarmizegetusa. Tijdens de rit komen we mooie dingen tegen, maar op bepaalde punten is de armoede ook duidelijk te zien.

Aangekomen in Sarmizegetusa gaan we het terrein op van de opgraving van een Romeinse nederzetting. Nadat we deze nederzetting hebben bekeken lopen we door naar het bijbehorende museum met allemaal verschillende voorwerpen die de mensen tegen gekomen zijn tijdens de opgravingen. Interessant voor ons als leerkrachten is, om te zien hoe Romeinse kinderen les kregen in die tijd.

Bij terugkomst bij het terrein is voor ons al een lunch geregeld. Vooraf brood met aardappelsoep, als hoofdgerecht gemengde salade, vlees en homemade frietjes en als nagerecht hadden we een pannenkoek gevuld met kaas. Onze buikjes zitten na deze maaltijd goed vol.

We stappen weer in de busjes en rijden door naar Hunedoara. Hier gaan we met de groep een oud kasteel bekijken. Wat een indrukwekkend gebouw. We mogen veel onderdelen van het gebouw bekijken. Je ziet er van alles... klederdracht, entertainment, uniformen... te veel om op te noemen. We lopen een uurtje in het kasteel en daarna vertrekken we weer naar de busjes.

We rijden door naar Deva. Daar gaan we de kabelbaan in om boven op de berg te genieten van de kasteelruïne en van het uitzicht op Deva. In een woord prachtig!!!!

Wanneer iedereen weer beneden is lopen we naar het oude centrum van Deva. Via het park waar prachtige muziek klinkt, lopen we hier naar toe.

Bij de pizzeria schuiven we met z'n allen aan tafel om met te gaan genieten van een heerlijke pizza, ook deze gaat er weer als warm broodje in. Wist u overigens dat pizza's met kampioenen bestaan??? Een van onze jonge reisgenoten wenste geen champignons op zijn pizza en gaf aan in het Engels... I don't want any champions on my pizza.

Na het eten vertrekken we weer richting hotel met goede gangbare wegen, maar ook wegen met haarspeldbochten en enorme hobbels en bobbel.

We kunnen terug kijken op een dag met prachtig weer en mooie culturele uitstapjes. Wat is Roemenië toch een prachtig land.

Livia, Ligia en familie, bedankt voor deze prachtige en bijzondere dag!

Wij trekken ons weer terug voor een nachtje rust... tot morgen.

Maandag 3 oktober

Vanochtend stond om 8.30 ons ontbijt klaar. Het was even wennen dat er op het bord drie worstjes lagen, wij als Nederlanders zijn dat nu niet bepaald gewend.

Na het ontbijt stappen we de busjes in om te vertrekken naar Casa Rafa.

Aangekomen bij Casa Rafa vertrekken we eerst naar de plaatselijke basisschool. Voor ons als leerkrachten een leuke verrassing. We hebben in alle groepen een kijkje mogen nemen. Ook hebben we weer even op het krijtbord mogen schrijven. Wat een verschil met het Nederlandse onderwijs. We zien in groep 4 in Roemenië dingen voorbij komen die we onze kinderen pas in groep 6 aanleren. We zien 2 in 1 materiaal (taal en rekenen in 1 boek). We zien tafels en stoelen van 1 formaat, de oudste kinderen zitten aan veel te lage tafels (in Nederland erg belangrijk dat de kinderen goed zitten).

Bijzonder is te zien dat de kleding die in Nederland wordt ingezameld ook terecht komt op plekken waar dat nodig is. Zo waren we bij het ontbijt in ons pension de brandweer van Losser al tegengekomen en in de school loopt een jongetje met een jasje van ONB/Leenbakker.

Het was voor ons zeer bijzonder om even een kijkje te mogen nemen in de keuken van het Roemeense onderwijs.

Na de bezichtiging van de school rijden we door naar twee arme gezinnen. Bij deze gezinnen leveren we een tasje met levensmiddelen af. Wat ziet het er daar triest en sober uit. We krijgen zelfs bij 1 van de 'huisjes' te horen dat er huiselijk geweld wordt gebruikt door een van de bewoners. Erg... kippenvel!!! Vooral als je ziet dat er in dat 'huisje' ook nog twee jonge kinderen leven.

We rijden in de busjes terug naar Casa Rafa. Hier staat voor ons weer een maaltijd klaar. Ook de kinderen komen eten. De zolder van Casa Rafa zit helemaal vol als iedereen een plekje heeft gevonden. Ook nu weer een lokale lekkernij: gehakt in kool.

Tijdens het eten is het stil. De meester telt van 1 naar 3 en de kinderen zijn meteen stil. Wat een discipline voor volwassenen hebben de Roemeense kinderen.

We treffen het vandaag, want vandaag worden de verjaardagen van de kinderen gevierd en de mensen uit onze reisgroep die in september en oktober jarig zijn. Er komen twee prachtige taarten van de bakker aan. Nadat we hebben gezongen in het Roemeens en in het Nederlands krijgen we allemaal een stukje mierzoete taart.

Na het eten gaan de kinderen naar hun eigen lokalen om bijles te krijgen en om huiswerk te maken. We hebben voor alle kinderen in Casa Rafa een cadeautje meegenomen. In elk cadeautje zit een hemd met twee onderbroekjes. We beginnen met uitdelen. De meeste kinderen stoppen hun cadeautje eerst weg, weten niet goed wat ze ermee moeten. Nadat is uitgelegd dat de kinderen hun

cadeautje uit mogen pakken, zijn een aantal kinderen erg blij, maar je ziet ook kinderen die niet goed weten wat ze moeten doen en moffelen hun hemd en onderbroek snel weg onder hun tafeltje. Nadat de cadeautjes zijn uitgedeeld stappen we weer in de busjes en rijden we naar de Romawijk tegenover Casa Rafa.

Tassen mogen niet mee, wat staat ons daar te wachten? Armoede... bittere armoede. Weer... kippenvel.

Kindjes die op hun blote voetjes in de drek lopen met alleen maar een shirtje aan, huizen die van ellende in elkaar kunnen storten en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Triest. In en in triest. We delen snoepjes uit aan de kinderen en mogen aan de binnenkant een aantal huisjes bekijken. Gevraagd wordt wel om in de grote groep te blijven.

Mooi is te horen dat er vrouwen zijn die hun drankprobleem opzij hebben geschoven en proberen toch nog iets moois van hun leven te maken. En dat er kinderen zijn die nu naar Casa Rafa gaan.

Aan de andere kant zie je ook jonge vrouwen, meisjes met al een eigen gezinnetje.

We rijden weer terug naar Casa Rafa. We bespreken de dag met elkaar na. Wat een indrukken. We hebben mooie dingen gezien in de school en in Casa Rafa. We hebben ook dingen gezien die je liever niet ziet, die vanaf vandaag op je netvlies gebrand staan. Hoe kun je deze mensen helpen... waar moet je beginnen???

Na het gesprek splitsen we in 2 groepen. We gaan allemaal richting Timisoara, de ene helft naar het Rozenpark en de andere helft naar de shoppingmall.

Rond 18.00 komen we weer samen in de mall, daar eten we met z'n allen.

Na de maaltijd rijden we terug naar ons hotel om daar nog even na te zitten en onze reis af te sluiten. Morgen vliegen we weer terug naar Nederland.

Dinsdag 4 oktober

Vanochtend stond er ook weer een goed verzorgd ontbijt voor ons klaar. De laatste.

Na het ontbijt pakken we de spullen bij elkaar en checken we uit.

Tijd om voor de laatste keer in de busjes te stappen. Op naar het vliegveld van Timisoara.

Alle bagage is mee, inclusief beurs en ID-kaart.

Alles verloopt goed op het vliegveld. Ons vliegtuig van WizzAir heeft weer wat vertraging, we moeten even wachten.

Na een prima vlucht landen we in Eindhoven en raken we na 4 dagen de Nederlandse grond weer aan.

Halverwege de reis stoppen we nog even in Apeldoorn voor een koffie- en plaspauze, waarna iedereen in eigen tempo weer terug richting Opeinde rijdt.

Moe maar voldaan kijken we terug op een bijzondere reis.

Marjanne en Gemma

